

19. март – ДАН ЛАСТА

Удружење војвођанских учитеља је ове године први пут обележило Дан ласта позивањем чланства на акције. Проглашавање посебног Дана ласта је последица све веће угрожености ове птичије врсте.

Ласте полако нестају. Популација ласта и других птица селица смањена је у последњих 20 година од 40 до 60 одсто. Број ласта у Европи је са 15 пао на 6 милиона.

Ласте, од којих се разликује 143 врсте, раширене су по свим континентима и свим географским ширинама. Код нас живи пет врста ласта: сеоска, градска, горска, даурска и брегуница – најугроженије су прве две, којих највише има у близини насељених места.

Ласте се после „зимовања“ у северној Африци крајем фебруара и почетком марта враћају кући, летећи непрекидно и по 8.000 километара. Гнезда праве испод стреха и увек се враћају своме старом гнезду.

Због све веће употребе хемијских средстава у пољопривреди, драстично је смањен број инсеката којима се ласте хране. Ако инсекти и преживе пестициде, у њиховом организму се таложе токсичне материје и они за ласте представљају нездраву, или тачније речено, отровну храну. Ласте је дневно потребна велика количина инсеката за храну. Она лови само у лету и не може да хвата плен који седи.

Осим загађења природе пестицидима и смањене количине хране, један од узрока нестајања ласта са европског континента јесте промењени начин градње и немогућност прављења гнезда. Нема више традиционалних стаја које су најпогодније за градњу гнезда, а с обзиром на то да су и сеоски путеви асфалтирани или бетонирани, ласте све теже налазе блато неопходно за стварање „дома“ јер оне граде гнезда од блата растопљеног пљувачком.

Сачувајмо ласте да би сачували природу!

Секција „Еко учитељ“
Удружења војвођанских учитеља